

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 394/2023
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босилковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... код ..., кога заступа Јелена Пецикоза адвокат из ..., против тужене Република Србија, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, решавајући сукоб месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији, на седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору месно је надлежан Основни суд у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији.

Образложење

Решењем Прр 236/20 од 20.04.2021. године Основни суд у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији се огласио месно ненадлежним и по правноснажности решења списе доставио Првом основном суду у Београду као месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду није прихватио надлежност и, уз допис Прр 967/22 од 12.07.2023. године, доставио је списе Врховном суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу чл. 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) и 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13- УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да је за суђење у овом спору месно надлежан Основни суд у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији.

Према стању у списима, тужилац је 18.09.2020. године поднео тужбу Основном суду у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији ради накнаде неимовинске штете у износу од 1.800,00 евра у динарској противвредности због повреде права на суђење у разумном року у стечајном поступку Ст 4155/2010 који се води над Акционарским друштвом Индустрија котрљајућих лежајева - ИКЛ у стечају пред Привредним судом у Београду, а која је утврђена решењем Привредног суда у Београду Ст 1923/19 од 12.02.2020. године. Првостепени суд је, после више одржаних рочишта, главну расправу закључио 18.02.2021. године, да би је затим отворио решењем од 15.03.2021. године са налогом пуномоћнику тужиоца да достави оверено пуномоћје за заступање тужиоца и тужиоцеву тачну адресу. Након што је поступљено по наведеном налогу,

Основни суд у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији је извршио увид у оверено пуномоћје, констатовао да је тужилац изјавио да је његово пребивалиште у Београду, у Улици ... број ... и решењем од 20.04.2021. године огласио се месно ненадлежним уступивши спис на надлежност Првом основном суду у Београду.

Законом о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/2015) прописано је да је за одлучивање по тужби искључиво месно надлежан основни суд на чијем подручју тужилац има пребивалиште, боравиште или седиште (члан 28. став 1) и да се независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (члан 27. став 1).

Законом о парничном поступку прописано је (члан 15) да суд оцењује по службеној дужности, одмах по пријему тужбе, да ли је надлежан и у којем је саставу надлежан, на основу навода у тужби и на основу чињеница које су суду познате (став 1); да, ако се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда или ако тужилац смањи тужбени захтев, суд који је био надлежан у време подношења тужбе остаје и даље надлежан и ако би услед ових промена био надлежан други суд исте врсте (став 2); а одредбама члана 19. да ће се суд по службеној дужности огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1); а ако се тужба не доставља туженом на одговор, у року од осам дана од дана пријема тужбе (став 2). У поступку о споровима мале вредности (члан 468), тужба се не доставља туженом на одговор и не одржава се припремно рочиште, већ се тужба доставља уз позив за главну расправу (члан 472).

То значи да се у поступку о каквом се ради у конкретном случају, за који је прописана искључива месна надлежност суда по пребивалишту тужиоца, суд може огласити месно ненадлежним најкасније на првом рочишту за главну расправу.

У конкретном спору, према наводима из тужбе, пребивалиште тужиоца је у селу ... код ..., на подручју Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији. Дакле, у моменту подношења тужбе нису биле наведене чињенице из којих би могао да проистекне закључак да је тужиочево пребивалиште у Београду, па није било места да Основни суд у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији своју надлежност цени након што је спровео доказни поступак, закључио главну расправу, а затим је отворио да би се огласио месно ненадлежним.

С обзиром на изложено, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**